

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

KARÁCSONYI LEVELEK 2020 – ÚJÉVI KÖSZÖNTŐK 2021

Karácsonyi ének

Angyalok éneklik:

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok,
Jámbor pásztoroknak utat mutassatok!
Ihol, Bethlehemben kinyílt egy szép virág,
Akinek nyílását várta egész világ,
Várta egész világ.

Márvány palotában őt ne keressétek,
Istennek szent fiát ottan nem lelnétek.
Jászol a bölcseje, rongy a takarója,
Barmok rálehelnek, hidegtől ez ójja,
Hidegtől ez ójja.

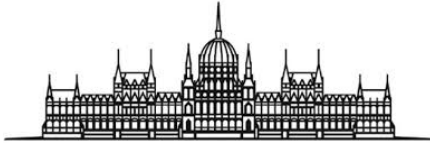
Pásztorok a jászol előtt:

Óh, szép rózsavirág, virágok virága,
Ki egész világerért jöttél e világra!
Bölcsőd hogyha volna, anyád elringatna,
Párnád hogyha volna, szépen elaltatna,
Szépen elaltatna!

Angyalok éneklik:

Pásztorok, pásztorok, ne szomorkodjatok,
E nagy szegénységen inkább vigadjatok.
Akinek, akinek rongy a takarója,
Abból lesz, abból lesz világ megváltója,
Világ megváltója! **Benedek Elek (Elek apó)**

A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS HÁZNAGYA

Kedves Magyar Barátaim!

A világvjárvány ebben az esztendőben igencsak átírta-áttervezte az életünket. Kalodába kényszerítve, egészségünket őrizve próbáltuk-próbáljuk jól megélni a mindennapokat és az ünnepeket.

Ilyenkor, advent idején, a várakozás csendjében és reményében bennem mindig felvillannak azok a képek, amelyek nagy találkozások örömről szólnak, azok az élmények, amelyek szimbolikusan és valóságosan is egybeölelik a nemzetet.

Mert a szeretet nem érzés, hanem döntés; nem választhatja el az óceán, nem lehet belőlünk parancsszóra kikoptatni; sőt a távolság még inkább erősíti azt a szent köteléket, amely Isten akaratából: kontinenseken átível.

Igaz, ehhez szükséges az a szándék, hogy erősen kapaszkodjunk a földre, közös örökségünkbe, gyökereinkbe, mert különben elvisz bennünket a szél.

Kedves Barátaim!

Amikor Önöknél járva, több alkalommal is találkozhattunk, mindig megerősítettett bennem: nem hal meg a magyar szó, nem halkul el a magyar dal, míg magyar tanító, nagyszülő és szülő él e földön, akik további generációk lelkébe-identitásába átplántálhatják a nemzettudatot, hiszen közösen valljuk:

Magyarnak lenni büszke gyönyörűség...

Az elmúlt évszázadok pedig azt is bebizonyították: a Teremtőnek terve van a magyarsággal. Anyaországban és a diaszpórában élőkkel, mert életerős nemzet a magyar, nem hagyhatja, hogy játéka legyen „mindenféle szélnek”.

Kultúra, talentum dolgában is kiemelkedőt alkotunk, jóllehet: a világhírnevet nem adják ingyen; az elért eredmények mögött komoly munka áll, s a Magyar Kormány tudatos nemzetépítő politikája.

Az áldást minderre Isten adja, aki volt, aki van, s aki eljövendő...

Ezekben a hetekben az Istenember érkezését várjuk. Szobák átímadkozott falai között, az adventi koszorú gyertyáinak fényében, szívzugokba, amelyekbe a várakozás heteiben talán beférkőzhet a kegyelem. Apró mécsvilágok nyílnak e lelkek mélyén, hogy megvilágosodva elkezdődhessen a változás. Először önmagunkban, hiszen csak így léphetünk tovább, így lehetnek őszinték, szeretetteliek a mások felé megtett, kezdetben bátortalan lépéspróbáink.

Azon a szentséges, gyönyörűséges éjen pedig barokk lehelte jászolmelegbe megszületik a kised, az EGYETEMES SZERETET. Nem várta királyi pompa, mégis király lesz. Maga mögött hagyott harminchárom éve arra is bizonyíték, hogy Jézus korának legnagyobb politikusa volt. Ránk hagyta a Szeretet Parancsát...

S ha elgondolkozunk azon, hogy létezik-e a kereszténységhez hasonló más közösség, amely

2000 éve a hűség, a jóság, a szépség, az igazság mentén próbál élni, akkor azt kell, mondjam, hogy nincs. Éppen ezért vagyunk mi, keresztények egyre nagyobb veszélyben.

Ha viszont zsigereinkbe örökre beleégetjük, hogy Jézus a győztes király, akkor semmi nincs veszve. Se a hitünk, se a magyarságunk, se a kapcsolatszerződésünk, se a családi-baráti kötődéseink. Országban belül és országhatárokon túl.

Kedves Barátaim!

Én ebben régóta, s nagyon őszintén hiszek. Hiszen a reményt senki nem veheti el tőlünk; kergethetjük ugyan sokáig, de akkor járunk legjobban, ha végleg életünk részévé tesszük, és megengedjük, hogy lépteink irányítója, döntéseink előkészítője Jézus Krisztus legyen, akinek örvendezve várjuk megszületését, hiszen karácsony éjjelén a sötétséget felváltja a fény.

Wass Albert azt tanácsolta:

„Nyissátok meg szíveteknek minden ablakát, és eresszétek be oda a napfényt, hadd pusztítson ki belőletek minden sötétséget ezen a karácsonyon.

A civódások, pártoskodások nemzetéből változtatok át a szeretet nemzetévé, s lássátok meg, attól a pillanattól kezdve veletek lesz az Isten.”

Kedves Barátaim!

Tudjuk, hogy nem mindenki gondolkodik így, de mi, huszonegyedik századi magyarok csak így élhetünk, álmodhatunk, dolgozhatunk, alkothatunk, szerethetünk, hiszen ha komolyan vállaljuk a kereszténységünket, ha hiszünk a keresztben – mely csak látszólag egy darab fa, sokkal inkább a világ koordinátatengelye –, akkor a keresztthordozást is vállalnunk kell. Az viszont bátorítást ad, hogy a Teremtő csak annyi terhet pakol ránk, amennyit még elbírnak.

„A Magyar Országgyűlés Háznagya: 1949. előtt hagyományosan a Ház gazdasági-működési vezetője, 2013. január 1-jétől – az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény értelmében – újra létező parlamenti tisztség. Jelenleg a házelnök általános politikai helyettese. Dr. Mátrai Márta jogász végzettségű országgyűlési képviselő, a FIDESZ-KDNP tagja.”

E hamarosan ránk köszöntő, gyönyörű ünnep érlelje tovább bennünk a derűt és az erőt, hogy lesz holnap, hogy a történelem forgószele a következő évszázadokban sem söpri el a magyarokat, akik tisztában vannak vele – mint Jókai Anna fogalmazott –, bizony olykor sír az Isten, ám nekünk nincs más dolgunk, mint Neki tetsző módon élni, és akkor letörölhetjük arcáról a könnycseppeket.

Kedves Barátaim!

Békés várakozást, belső tüzet és hitet kívánok, azzal az örök bizodalommal: hogy megtart bennünket a föld és boldogabbak lesznek az álmaink.

A remény pedig – ahogy Nagy Gáspár írta oly szépen – „*sohase meghaló, ha minden utolsó szalmaszál ABBÓL a jászolból való*”.

Áldott karácsonyt kívánok valamennyiüknek!

Budapest, 2020. december hónapban

Sok szeretettel és barátsággal:

Visszaemlékezéseim az adventi időkre

Vitézavatás a Millennium, vagy Angyalos templomban, Csíkszereda

Gyerekkorom emlékei az időteltével egyre gyakrabban jutnak eszembe, főleg az ötvenes évek adventjei. Eszembe jut, elemistaként a reggeli koránkelés, mikor legkésőbb 5,30 órakor a 6 órás ro-rátéra indultunk, majd a szentmise után a szomszéd faluban lévő 5-8 osztályos elemi iskolába igyekeztünk.

Emlékeimben elevenen élnek azok a hosszú téli esték, mikor szüleink a szomszédokkal összejöttek, az asszonyok kézimunkáztak, a férfiak mesélték a háborús törté-

neteket és kártyáztak, mely események most is bennem élnek, szóról szóra. Szájtátva hallgattam és beleéltem magam minden mondatba. Ezek az események frissen éltek szüleink emlékezetében, hisz alig 7-8 éve ért véget a háború.

Ebben az időben hangzott el sutyuráló szüleink szájából: vigyázni, szót fogadni annak az írástudatlan elvtársnak, aki teljhatalmú volt, rád mondta, hogy osztályellenség vagy, ezért elvittek a Duna csatornához, kideportáltak a házadból, mindenedből kifosztottak és kuláklistára tettek. Eszembe jutnak szüleim hulló könnyei, de vigasztaló tekintetei is: - Ne félj, fiam, lesz még másképp meglásd, te csak tanulj, maradj meg jó fiúnak és becsületes embernek. Jön a karácsony, eljön a Kiszjusz és megajándékozza szeretettel az embereket. Teltek-múltak az évek és rájöttem, hogy minden évben a rossz után a Kiszjusz elhozza a jót, a szeretetet, a békességet családjainkba. Családot alapítottunk, gyerekeink, majd unokáink születtek, elhaltak a jó szülők. Megváltozott a társadalmi rendszer, fellélegeztünk, elért hozzánk is a csillogó Nyugat, a bőség kosara, amikor jólétben tobzódik a gazdag világ, mely magával hozott talán sok olyan rosszat is, amire nem számítottunk.

Mintha most lenne – emlékszem, a fagyos úton haladva, a kopogó kicsi cipőink ismerős hangja után tudtuk, ki jön abból az irányból, majd egymást bevárva indultunk a kápolnánk felé, igyekeztünk azért is, hogy ministrálni tudjunk, mert Bartos József plébános úr bejegyezte füzetébe szolgálatunkat, majd ennek figyelembevételével jelölte ki a vízkeresztű házszentelésre a vidimusokat. Ez nagy elismerést, hálát jelentett a plébános úr részéről és kitüntetésnek számított a gyerekek körében azért is, mert vidimusra évente 4-6 jó gyerekre volt szükség, cseppetűsre sokkal többre.

Az Advent teltével, miután kiürítjük a rossztól lelkünket, várjuk a Kiszjusz eljövételét, s egyben egy új, vigasztaló, bizakodó, jobb jövőre gondolunk.

Csikszereda, 2020. december 9.

vitéz Lázár Elemér Erdély otkp, h.fkp.

Karácsony előtt

Legyünk egy kicsit csendben!

Födje mély csend a szíveket:
mert a sötét, elgyötört földre
Karácsony közeleg.

Jó, ha most lelkünk messze hagyja
a hajsza, lárma mind.

Ne siessünk hangos utakra!
Karácsony lesz megint.

Kezem a jászol előtt szépen
imára kulcsolom.

Nyomorúságom, szegénységem
mind elpanaszolom,

Szívem kitárom: kérlek add meg,
ami nincsen nekem!

Csodáddal csodálatos gyermek,
takard be életem!

Hadd legyen szívünk boldog csöndje
imádattal tele!

Újra leszáll a sötét földre

Karácsony éjjele. *Túrmezei Erzsébet*

„Dicsőség a magasságban Istennek és a földön bé-
kesség, és az emberekhez jó akarat” Lukács 2:14

A világ sora, az embe-
riség történelme fordult
nagyot azon, hogy ez a
szózat az angyali karok
énekében lehangzott a
földre és ezt a szózatot
emberi fülek meghal-
lották, emberi ajkak to-
vábbadták.

A mi világunk sora, a
mi életünk történelme is
azon fordul meg, hogy
halljuk-e, lelkünkbe fo-
gadjuk-e, továbbadjuk-e

ezt az angyali szózatot, a karácsonyi himnuszt.

Ez a himnusz dicsőséget, ékességet és jóakaratot hirdet.
Dicsőséget az Istennek, békességet a földön és jóakaratot az emberek között. Az Isten dicsőségét csak a magasságokban láthatjuk meg, Isten ott van a tudás, az erő, a szentség és jóság magaslatain. Ha az útszéli porban maradunk, ha nem emelkedünk a káposztafajak szintjéről minél magasabbra, hol is találhatjuk magunkat?! Ne félj attól, hogy az út fáradságos felfele, mert kapsz hozzá erőt. Mert „Ő az erőtlen erejét megsokasítja és erőssé teszi.” S ha kimondtad már, talán nem is egyszer, hogy „elég volt Uram!” – hát menj tovább és meglátod milyen csodálatos ez a világ, az Ő magasságából.

Békesség a földön. Mert mi itt lenn sokszor harcot, háborúságot látunk, ennek hatásait érezzük, pedig olyan nagyon szeretnénk nyugalmat, csöndet látni, érezni, hallani. Nem nekünk kell ezt megteremteni, mert ahhoz nincs türelmünk, tudásunk, hanem Istentől kell elkérnünk.

Amikor gyerekek voltunk, még tudtunk kérni az édesanyánktól, az édesapánktól, a nagyszüleinktől, mert bízunk bennük. Mi a baj, amikor felnőtté válik az ember? – Azt hiszi, majd ő megoldja, megteremti, mert az ő saját elképzelése a legjobb, de hamar kiderül, ez bizony nem sokat ér. Meg kell ismerni Isten Fiát, a mi Megváltó Krisztusunkat, beengedni a gondolatainkba, hogy szavainkat Ő formálja, indulatainkat Ő irányítsa, lépteinket Ő vezesse és megtapasztaljuk majd, hogy ez az igazi nyugalom és békesség. Akiknek csak a földi és testi javak a fontosak, akik csak a múlt és látható javak után törnek magukat, azok inkább csak békétlenséget teremtenek.

Krisztus és hit nélkül a Karácsony csak egy wellness-hétvége és nem több.

Nekünk a Karácsony azt jelenti, hogy Isten maga jött el közénk, maga jött el hozzám, hozzád... Mellém, melled ül, meghallgat, tanácsol, de egyben cselekszik. Nem

üzenget, nem szab feltételeket, hanem csendesesen vagy néha hangos harsonaszóval, de kivezet a bajból. Kegyelme teljességét adja az elégedetlenkedő, békétlen, zúgolódó, másokra irigykedő vagy másokat fosztogató embereknek.

És jó akarat az emberekhez.

Jézus Krisztus születése Istennek az emberekhez való jóakarátát hirdeti. Amikor ez megszületik a szívünkben, mindig a másik ember javára, felvilágosítására, útbaigazítására törekszik, hogy soha ne mondjon le arról, hogy valakit meg lehet menteni, jó útra téríteni. Mert Isten sem mond le rólam, rólad sohasem.

Szent Karácsony ünnepén, mint a betlehemi pásztorok előtt, ragyogjon fel előttünk is a magasságos menyekben lakozó Isten dicsősége, s hintse be fényével az életünk útját. Töltse be szívünket a Krisztusban kapott váltság, szabadulás és a megtartás békessége és szenteljen minket Isten békességhirdető, békességszerző gyermekeivé.

Az Ő hozzánk való jóakarata és Rendje ihlessen minket is becsületes, jószándékú emberekké, az áldozat és szolgálat fáradhatatlan hőseivé.

Az angyali ének zengjen az emberi keserűség és gyűlölködés zúrzavarában a megszületett király, a betlehemi gyermek dicsőségére. Ámen.

v. Erdélyi-Takács István tk.ref.lelkipásztor,
Közép-Magyarország Nyugat Törzsszék, Érd 2020.
karácsonyán

Jövel, jövel!

Hallom már, angyal szárnya lebben,
Szívem, mint régen, meg-megrebben,
Itt vagy közel!

Itt vagy közel, óh, szép karácsony,
Rajtad csüng lelkem, semmi másón,
Jövel, jövel! /.../

Jövel, jövel, mint egykor, régen,
Hadd éljem újra gyermekségem
Szép estejét,
Mikor a földet hó megeste,
Dal s mese közt karácsonyeste
Vigan telék.

Dió meg alma, más se kellett,
Szegénynek is, óh, erre tellett!
Volt asztalán.

Karácsonyfák nem ragyogtak bár,
Angyalok akkor is voltak már...
De voltak ám! /.../

Benedek Elek

Karácsonyi gondolatok! – ... *Et in terra pax hominibus!*

Karácsony! Ha a szót meghalljuk, legtöbbünknek a csillogó karácsonyi forgatagok, a csodálatosan feldíszített karácsonyfák, ünnepi asztal, ajándékok sokasága, a meleg családi otthon, az éjfélti mise bensőségessége, a betlehemi jelenet szerénysége jut eszébe, és ez így van jól, pedig a világ sok részén a karácsony nem ezt jelenti. Felbolydult világban élünk, ahol a keresztényi értékeket lábbal tapossák, ahol félve mennek el a szentmisékre, ahol nem tudnak családok felhőtlenül ünnepelni, mert a megélhetés is kétséges. Akiknél nem a csillogásról, boldogságról szól az ünnep, hanem a félelemről és a rettegésről...

Az utóbbi évek erről szólnak, s ez a mostani esztendő még inkább, mert a világ népeit félelemben tartja egy betegségtől való rettegés. Az emberiség békére vágyik, testi és lelki békére, mert testileg és lelkileg egyaránt beteg. Az ember egyre inkább elfordul olyan értékektől, melyek fontosak kellene, hogy legyenek, mint a hit, a nemzeti identitás, az erkölcsi normák... Fontosabbá váltak a mai kor bálványai, úgymint az érdek, a pénz, a hatalom, a szenvedélyek, stb. Az emberi mivoltából lassan kiforduló emberiség, a teremtés koronája, koronavírústól is szenved, de nagyobb baj a lelki vírus, mely olyan, mint a rákos megbetegedés, ami lassan, de annál biztosabban felémészti a testet.

Lehet, és kell is most szép szavakat kántálni, Glóriát énekelni, mert szükségünk van arra, hogy legalább egy kis időre elfejezzük a napok gondjait. A háborúk idején is hallgattak a fegyverek karácsonykor, mert tudták az ellenséges felek, hogy az ellenségnek is van családja, vannak szerettei, akik hazavárják, s van hite, mely erőt ad.

Dicsőség a magasságban Istennek! Hangzik az

angyalok szózata, de hozzá is teszik: Békesség a földön a jóakarató embereknek!

Erre a kettőre van szükségünk. Istenbe kapaszkodva tudunk minden nehézséget átvészélni, mert a hit olyan támasz, amely életünk bármely helyzetében mankó lehet. Szükségünk van a karácsonyra, szükségünk van a húsvétra, szükségünk

van a szentmisékre, az istentiszteletekre, hogy tudjunk felhőtlenül ünnepelni, tudjunk boldogok lenni, tudjuk a másikat átölelni, érezni és éreztetni a szeretetet. Szükségünk van a karácsonyra, hogy boldogok lehessünk. Egy gyermek érkezése mindig boldogsággal tölt el minket. Készülünk

az érkezésére, számoljuk a napokat, beszerzünk mindent, ami szükséges és megadunk neki mindent, s amikor meglátjuk, óhatatlanul is örömet érzünk a szívünkben, amit egy széles mosollyal nyugtázunk és öröm tölt el minket, ha a gyermek visszamosolyog. Jézusnak a szívünkben is meg kell „születnie”. Méltón kell fogadni, szívünk – lelkünk tiszta jászlába.

Békesség az embernek és jóakarató! A hit a szeretet által tevékeny – olvassuk Szent Pál Galatákhöz írt levelében. Nem elég szóval szeretni, a tettek is fontosak. Erre maga a megtestesült Isten, a második isteni személy tanít minket, aki mindenben hasonlónak lett hozzánk, a bűnt kivéve. Ma tettekre van szükség, hiteles keresztényi életre, hogy a szeretet, melyet Istentől kaptunk, aki maga a Szeretet, valóban tevékeny lehessen, hogy munkálkodásunkkal szebb legyen ez a világ, gyógyuljon, s ne legyen beteg! Erre kapunk meghívást és küldetést a betlehemi kised jászla előtt.

vitész Bukovenszky Zoltán plébános
ÉKEMA TSZK, Bódvaszilas, Borsod m.

„A csillagot látva igen nagy örömmel örvendeztek.”
(Mt 2,10)

Nemzetes Rendtársaim!

A téli napfordulón, amikor a legnagyobb a sötétség, akkor kellett megszületnie a világ Megváltójának. Az élet szempontjából a legbarátságosabb, legkedvezőtlenebb állapotban és pillanatban.

Az Összetartozás Événben gondoljunk arra, hogy nincs az a sötétség, amit el ne űzne az igazság fényes Napja, nincs az a mélység, amiből ne lenne feltámadás.

A karácsonyi evangélium arról tanúskodik, hogy látszólag egymástól független jelenségek és tényezők összjátékából, mozaikként áll össze az üdvtörténet jó híre: Jézus születése.

Megjelenik egy csillag (a Jupiter és Szaturnusz együttállása a Halak csillagképben – idén is tanúi lehetünk ennek; véletlen?), Augustus császár népszámlálást hirdet, pártus tudósok elindulnak egy gyermeket keresni, egy ács és várandós felesége épp szállást keres Betlehemben, a mezőn pásztorok regélnek a régi időkről és a fiatalok ámulattal hallgatják az öregek meséit a tűz mellett. Mindenki a saját útját járja, mégis az utak öz-

szetalálkoznak, egy adott ponton a szereplők találkoznak, sorsok összefonódnak, s megilletődve, hódolattal imádják a Messiást.

Sok-sok bizonytalanság, járvány, párhuzamos életpályák kuszasága jellemezte 2020-at. A túlélésért küzdöttünk! Ejsze, ilyen lehetett 1920-ban is magyarnak lenni! - tovább megyek: az első karácsonykor embernek lenni!

A kritikus kérdés: látom-e az egyéni sorsom felett kibontakozó isteni csodát? Ha igen, akkor a karácsonyi evangélium figyelmessé tesz, érdeklődővé tesz, elindít a csillagösvényen, elvezet Jézushoz. Mások is látták az égi jelet, mégis hidegen hagyta őket, Heródes udvarában a megszokott rutin szerint teltek a napok. Csak a „háromkirályok” betoppanása törte meg egy szempillantásra ezt a szürkeséget.

Bármit hozzon az élet, bármit hozzon a jövő, nem szabad annyira belefásulni a gondjainkba, hogy ne vegyük észre a csillagot!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves Rendtársamnak és családtagjaiknak boldog karácsonyt és szebb magyar jövőt!

Dr. vitéz primor szentmihályi Geréb Miklós,
ref. lelkész, törzskapitány (Észak-Erdély)

„Deus caritas est et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in eo. „ (Ioannis I, 4:16b)

„Az Isten szeretet, és aki megmarad a szeretetben, Istenben marad és Isten őbenne marad.” (1Jn 4,16b)

Tallózás

„Régi karácsonyok bukkannak fel emlékeim villanásaiból és megvilágítják az elmúlt időt és embereket, akik élnek újra és örökre a kis karácsonyi gyertyák puha, libegő fényében.”

Fekete István

**Adventus Domini – koszorú gyertyával,
kápráztat az ünnep örök varázsával.**

Virginás András

„Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.”

Babits Mihály

Karácsonyi rege, / ha valóra válna,
igazi boldogság / szállna a világra!

Ady

Ha a társunkban tiszteljük Isten egyedi teremtményét,
Ha beszédünkben, tettünkben Istent dicsőítő életet élünk,
Akkor lesz harmonikus és kiegyensúlyozott életünk!

Vajdai Zita

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16)

A közénk jött Jézus igehirdetésének fő üzenete: elközelgett Isten Országá. Ezen isteni uralom egyetlen szabálya maga Jézus, az Ő példájával és tanításával. Isten Igéje nemcsak kívülről akart gondot viselni az emberre, hanem teljes életközösséget vállalt vele. Ez mutatkozik meg Jézus születésének körülményeiben. Ez a mozzanat Isten egyszerűségéről, emberek iránti tiszteletéről, szelídségéről beszél.

Krisztus születésének nem az a lényege, hogy 2000 évvel ezelőtt az isteni Gyermekek az efratai Betlehem pusztájának egyik rongyos istállójában, mostoha körülmények között világra jött, hanem az, hogy minden egyes esztendőben Jézus megszületik ezen

a napon az emberi szívekben és az istentelen, pénzért és hírnévért rohanó világ ridegsége elől a szív melegéhez apellál, mintegy mondván: "Ember, ébredj fel álmodból, amelybe bűneid süllyesztettek, én vagyok a te Megváltód, aki érted, a te boldogságodért jöttem a földre. Nyisd ki előttem szívedet, adj helyet nekem lelked elrejtett sarkaiban, s meglátod: élted szebb, boldogabb lesz, mint eddig, amíg egyedül néztél szembe az élet nehézségeivel!"

Ahogy Jézus megjelent közöttünk, ez egy egész életprogram számunkra. Egyszerű, de éltető jelenlét, együttérzés a szegényekkel, határtalan szeretet és segítség a szenvedőkön; jellé válás, ami az Ég felé mutat. Ha úgy élünk, mint Jézus, ezzel siettetjük Isten országának kibontakozását, amely itt van közöttünk.

**Ezekkel a gondolatokkal kívánok:
ÁLDOTT, SZENT KARÁCSONYT
és BOLDOG ÚJ ÉVET,
valamint kegyelmet és erőt a mindennapokhoz.**

A haza mindenek előtt!

Gyergyószentmiklós, 2020 Karácsonyán

Hálával és szeretettel:

**vitéz Korom Imre plébános
Székely Törzs, Vitéz Lófő Lakatos Géza TSZK.**

Adjunk szállást a Szent Családnak!

Hálát adok a minden értelmet meghaladó, emberséges szeretetért.

Gazdagok vagyunk mindannyian.

Miénk az apró örömekből összeszótt télidő, a várakozás belső izgalma, a csönd érintése. Miénk az otthonlét biztonsága, a készülődés zizegő neszei, a meglepetéseket rejtegető titokzatosság. Miénk a Szeretet: az adható és elfogadható Jóság.

Gazdagok vagyunk – s ez a gazdagság az Ő ajándékozó jóságából – valójában az Ő szegénységéből születik. Értékeljük. Ne veszítsük el az utat, mely a gyermekeink, unokáink útja is kell legyen. Őket is el kell kísérje a Szeretet, a Jóság – és a mindenekfelett való Hit. Szülők, Nagyszülők, a feladat a Tiétek! Taníts, nevelj. Feltétlen és minden körülmények között. Nem elvesztegetett idő. A legfontosabb. A legnagyobb kincset nyered ezzel. Az összetartó, boldog család kincsét.

Szállást keres a Szent Család

Kedves Rendtársaim! Kedves Barátaim!

Amikor a 2020-as esztendő küszöbén álltunk a centenáriumi év elején, igazi nagy tervekkel, eseményekkel szándékoztunk megemlékezni a magyarságot ért trianoni békegyalázatról, s a Vitézi Rend megalakításáról. Nem választható el a két történelmi esemény. Trianon hazánk és nemzetünk szétszakításáról, elpusztításunk szándékáról szólt. A Vitézi Rend létrehozatala ennek a világtörténelemben egyedülálló bűnnel szembeni nemzeti megmaradást hivatott segíteni a vitéz nagybányai Horthy Miklós vezette nemzeti kormány egyik támaszaként.

A Történelmi Vitézi Rend keresztényi/keresztényi hitünk alapján, nemzeti értékeink, hagyományaink megtartásával van jelen mindmáig mindazokban az országokban, ahol magyar vitézek élnek, így kapcsolva össze az anyaország és a trianoni országok magyarságát bajtársi-baráti szálakkal, generációról-generációra.

Ez az év azonban újabb kihívások elé állította – az egész világot. Egészségügyi vészhelyzet, vírusjárvány. Mindez egész életünket megváltoztatta. Most a szigorú egészségügyi szabályok betartása és egészségünk megőrzése a legfontosabb.

Centenárium programjaink megvalósításáról nem monduk le, csak áthúzódnak a 2021-es évre.

Az internet, a telefon sokunkat kapcsol most össze. Bízunk azonban abban, hogy ennek a betegségnek az ellenszere hamarosan elérhetővé válik, s visszatérhünk korábbi életvitelünkhöz. Adjon Isten mindenkinek kitartást és erőt elviselni a jelen helyzetet, amikor nem találkozhatunk szeretteinkkel, nem ölelhetjük meg az unokáinkat, rokonokat, barátokat. Adjon Isten erős hitet, imát és reményt, hogy megőrizhessük egészségünket.

Adjon Isten gyógyulást mindenkinek, akit elért ez a betegség.

Áldott, s mégis örömteli Karácsonyt kívánok szeretettel minden rendtársamnak, családjaitoknak.

Adjon az új év békét a világnak, nemzeti elköteleződésünk változatlan megtartását, a keresztényi hit mellett kiállást, hogy végre nyugalomban élhessünk, s tervezhessük a jövőt Rendünkben, családjainkban, közösségeinkben.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Újévi köszöntő!

Új esztendő, szép új világ –
nyíljon ezer tarka virág,
hozzon az év boldogságot,
emberséget, biztonságot,
családoknak gyarapodást,
meghittséget, ragaszkodást,
örömet és vidámságot,
igaz, tiszta barátságot,
jó szülőknek gyermekeket,
sportolóknak serlegeket,

otthonokba melegséget,
nagyvilágba egyezséget,
békét, reményt, népességet,
szerelmesnek gyengédséget,
szomjazónak kristályvizet,
hitetlennek, igaz hitet,
segítséget nyújtó kezét,
éhezőnek friss kenyeret!
Adjon Isten sok szép álmot,
BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNOK!!!

Boldog Újévet!

Új esztendő hajnala van

Új esztendő hajnala van,
Hozzád jövök fényért, URAM.
Nem egyedül, hozom megint
Színed elé szeretteim.

Megállok a kereszt alatt,
Ott hallgatom áldó szavad.
Rád bízom az életemet.
Szenteltessék meg a neved!

Kiadja: Történelmi Vitézi Rend Egyesület **Felelős kiadó:** v. Soltész Gyula tkp., főszéktartó **Felelős szerkesztő:** v. Tolnai Eta v. hadnagy
Vitézi Tájékoztató Szerkesztősége Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület
A Fővárosi Bíróság 11883 sorszám alatt jegyezte be. Adószám: 18258325-1-43
Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46. Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.
E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu Honlap: www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu
Bankszámlaszám: 11709002-20127262-00000000